

Jarní říkanky a hádanky Františka Hrubína

Táta včera na venku
našel první sněženku,
vedle petrklíč,
zima už je pryč.

Padám z nebe, svítím,
objímám se s kvítím,
nejsem hvězda, létavice,
nejsem sama, je nás více.
(Rosa)

Tahle holka modrooká
pořád sedá u potoka,
když si nohy trochu smočí,
sluníčko jí svítí z očí.
(Pomněnka)

Na jaře

Na jaře, když kvete sad,
na světě je každý rád,
včelky, housátka,
děti, kuřátka,
motýli a ptáci,
i ti poškoláci,
ti se teprv budou hnát-
na sluníčko ven-
na světě je každý rád,
když je krásný den.

Sedí víla zelená
a koupá si kolena,
má na tisíc jazýčků,
ale šeptá, jenom šeptá
pořád jednu písničku.
(Vrba)